

اعمال نساء حرامه

و بر او بیچاره رسد و او در کربان خود داخل کند و ذان و انعام بگوید و سوخته خورد و فریاد بر آید
 و قدامت بر تیا لتاس بر سرش نهد و بگوید یا هندی فی سبیل الله و عظمه الله و سلطان الله و یا
 الله و یجمع الله و بر شوال الله و عظمه الله و علیهم و بولایه امراة من شرطا الخاف واحد
 فهدا ان الله عزوجل یخیر فی قدره و لا یخیر فی قدره الا باذن العظیم و صلی الله علی محمد و آله
 شیخه شفا نیک و دارین بد و آنک در غلغله من بدتت احکام بیار و در اقامه ماه و در روز اول ماه و در روز
 دوم بر خیزد و راحت نماید روز سه شنبه بود روز چهارم صحت یابد روز هفتم بسیار بود و حاجت برسد
 و روز هفتم صحت یابد بیرون آید روز هفتم بعد از هفت روز به شود و خرم کرد و در هفتم بعد از زده روز
 بر خیزد روز نهم زود صحت یابد و شفا یابد روز دهم زود صحت یابد و بر خیزد روز نهم زود صحت یابد
 با راه تم روز دوازدهم زود بر خیزد روز سیزدهم صحت بود و کشنده تصدق ضرور است روز چهارم
 زود صحت یابد و روز پانزدهم بعد از بیست روز بر خیزد روز شانزدهم صحت بوده و کشنده و خوش است
 و خوف کند و وقت برسد و صحت کند البته روز هجدهم بعد از ده روز به شود و امید بخا دارد
 در بیخیزد و راحت یابد و خرم شود روز نوزدهم شفا یابد روز بیستم زود بر خیزد و روز بیست یکم بد
 و بیم هلاکت دارد روز ۲۲ صحت یابد و خوش دل شود روز ۲۳ بعد از سیزده به سو روز چهار
 بغایت بد بود و خوشبایا و در روز ۲۵ بسیار بد بود روز بیست یکم زود صحت یابد و راحت یابد
 روز ۲۷ بر خیزد و راحت یابد روز بیست و هفتم بعد از سه روز به شود و روز بیست و هفتم زود صحت یابد
 و خوشدل شود روز سی و یکم زود بر خیزد و صحت یابد احکام بیار و اتمام هفت نام بیار و نام مادر او را بخا
 جل جلاله کند و شسته طرح کند و باز پرسد که در چه روز بیمار شد است اگر یکمانند به شود و در خانه
 بیماریش طول کشد و شسته نماید و اگر در و شنبه بیمار شد است که شسته نماید به شوی و اگر یکمانند
 به شود و بیماریش طول کشد و اگر در شنبه بیمار شد است اگر یکمانند بطول انجامد و اگر در
 نماید به شوی و اگر شنبه بیمار شد است اگر یکمانند به شود و اگر در و نماید
 بطول کشد و اگر شنبه نماید به شوی و اگر در و پنجشنبه بیمار شد است اگر در و نماید به شود و اگر شنبه نماید
 بیماریش طول کشد و اگر یکمانند نماید به شوی و اگر در و جمعه بیمار شد است اگر شنبه نماید به شود و اگر یک
 نماید بطول انجامد و اگر در و نماید به شوی و صبا بطول ایضا در معرفت حیاه و فمات چون خواهی
 بیار به شود نماید نام او را بخا جل جلاله کند تا چند است و از اتمام هفت روز و آن روزی که بیمار شد
 است عدد آنرا بحساب جل شمرده بر عدد اسم بیار و بیضا مجموع را بر هر کس که در بعد از طرح آنچه

کتابخانه

کتابخانه

کتابخانه

در حکایات غائب و معانی

فصل چهارم

بماند در حکایات و ما بنکر و اجوال غائب در چنانچه و نما او نیز بدین طریق حکایات میشود و بر فایده یکروز
 عدد روز چهار را داخل کن و بشمار پس اگر یک و سه و هفت چهار و هفت و نوزده و بیست و بیست
 هشت بماند چهار به شود و غایب نده است و بنیاید و اگر پنج یا نه یا پانزده یا بیست چهار یا بیست و هشت
 بنام عمیر و غایب است و اگر شش یا چهار یا هشت یا ده یا دوازده یا هجده یا بیست
 یا بیست و پنج یا بیست و شش یا بیست و هفت یا بیست و هشت یا بیست و نه یا بیست و ده یا بیست و یازده یا بیست و
 احتمال سلامتی و مرگ است **فصل چهارم در حکایات غائب** معنی که حکم اصطلاحی است و در
 زنی لفرین برای او وضع کرده و بعضی از سطور اینها پیدا می شود چون اسکندر لشکر خاربه دشمن
 فرستاد و با پاکه داور می و منازعه داشت اسم او را حساب می کرد با خصم و غلبه و ظفر را از آن شخص
 که پس هرگاه عیار به در میان دو قوم نادر و نظیر او و لشکر باشد با که مناظره و جدال داشته باشد
 یا خواهد آن حکام رود باید که اسم هر یک از آن خصمان جداگانه با هم جدا حساب کنند و نه هر یک
 و آنچه از اسم طرفین بخاند بدایره شعری که بعد از این مختصر نظر نماید نظر نموده حکم غایب معلوم
 خود و خصم خود را از آنجا استنباط کند و سزاوار است که در اسم او هم واسطی و هر دو در اسم او
 نماید و الفاب و کتبات و صفات و تعریف را حساب کنند و اسم هر یک در میان هم متعارفند مثل
 محمد علی و محمد حسن حساب کنند و بعضی بر اینند که اقا را در اسم واحد که هرگاه دور و زود بود گذاشته
 باشند و تعریفیات مثل الفاسین و اقامتک و اقامتک و اذان و حنجان و غار حنجان حساب کنند و هر
 چند اقا و حان تعریفند باید حساب کرد و هر غایب مشکوک که از دو نام ناخالص یافته هم اینچنین است
 آمد و لیل بر این قصه داند و جالوت از داورش و ارجالوت شمس شمس غاکبست بر هشت
 و از موسی شمس و از اسم فرعون یک و شمس در یک غائب است اسم او کوخان دو و می اند و از اسم المعظم
 بالله که از آن نیمی عباس و چوچها میماند و غائب است چهار این حساب را وضع نموده اند که بر اصل
 از خواص و طبایع که اول از منسوبیها غور حکمت اصل این علم است اما اینست و در نزد ائمه معصومین
 است و جایز نیست را این علم نظر کردن الا در وقت طلوع شمس تا وقت زوال و تمام احکام در این است
 جت در روز و جت نصرت از خدا کز است و در مختلف شوند ظفران کز است مطلوب غایب
 اگر زود مستولیت در فرمت و بیست چهارم مضمون است با حریف جنس که بود بر است
 و مخالف **بسمت اول اصل یک یا نه یک یا بیست یا بیست و هشت یا بیست**
یک یا هفت یا بیست یا بیست و شش یا بیست و هفت یا بیست و نه یا بیست و ده یا بیست و یازده یا بیست و

طریقہ استیخا کلا اقلید

نیک بود تا شام روز و شب و پات بود تا پیشین آنکه بد بود تا پین آنکه نیک بود تا شام آنکه بد
 بود تا خفتن روز و شب و شبه نیک بود تا افتاب برآمد آنکه بود تا چاشت آنکه نیک بود تا پیشین
 آنکه بد بود تا پیشین آنکه نیک بود تا خفتن روز و شب و شبه نیک بود تا اذان آنکه بد بود تا پیشین آنکه بد
 بود تا خفتن روز و شب و شبه نیک بود تا افتاب برآمد آنکه بد بود تا چاشت آنکه نیک بود تا پیشین
 نیک بود تا افتاب برآمد آنکه بد بود تا چاشت آنکه نیک بود تا پیشین آنکه بد بود تا شام آنکه نیک بود
 تا خفتن استیخا و کج بصلی منی طاوس نکا و ایت کرده است که کس که خواهد که استخاره از قرآن بکند
 پس یا بگوید یا ایها الکریم یا ایا و هو القلی العظیم بخواند و آیه عده مفاصح الغیب تا آخر بخواند پس در سجده
 بر سجده اول بخواند بفرستد و بگوید یا ایها الکریم یا ای تو کت عینک و تعالت بکتابک فاروق ما هو المکرم و تعز
 المکرم الخزون فی عینک یا ارحم الراحمین اللهم ارن لنا الحق حقا حقه ابتغاه و ارن لنا الباطل حقه اجنبنا
 کرم پس یکشاید حضرت و بشمارد جلاله و در صفحه است بشمارد او را و بشمارد سطرها از صفحه و چشم
 بعد و در پس آنچه مانده بعد از شمردن سطرها بمنزله و حی است و با نعل کند و در مصباح کف می کند
 که این خطی خطی که در هر دو طرف و ذکر کرده است که بعضی دیگر از استخا قرآن است که معنی می باشد تا یکشاید نظر
 کند با آنچه در اول است با نعل کند استیخا ذات الرافع موهبات از حضرتین صفاق که هر گاه او را
 کند امر بر این بنویسد و رفته رفته ایسیر علی الخیر الریحیم خیر من الله الیزیر الحکم و فلان فلان و بعد
 اذان لا تفعل بنویس پس بگذارد این شش رفته رفته بر خای نماز خود پس بگذارد و رکعت نماز کن چشم
 فارغ شو پس بعد کن و صد مرتبه و سجده بگو یا شیخ الله اللهم بر خست خیره غافله پس پیشین و بگو اللهم
 خیر لی و خیر لعی جیع امور لی فی سیرتک و غافله پس بزم دست خود را و در قهار از هم بیاش و پیر را در
 یکی بگریه اگر شد رفته هم افعیل پنا بند کن و اگر سه رفته پیر و پنا بند هم لا تفعل مکن و اگر یکی بیرون نیک
 بکن و اگر یکی بیرون نیک مکن بیج رفته بیرون نیاورد و نظر کن که کدام بیشتر است از امر و حق عمل یا نیک و یک
 را بگذارد و استیخا ابناء و از ائمه معصومین منقولست که هر گاه نیک کند که استیخا می کند از برای طلب
 خود بنویسد بر قعه لا و بر قعه نعم و بگذارد این هر دو را در میان کل پاک و کلوا کند پس بگذارد هر دو را در
 ذامن خورد و در رکعت نماز بگذارد اللهم لیه اشاور لده فی امری هذا و انت غیر مستشار و مستشرنا شرعی
 بما فی صدق و حسن غافله و بیرون نیاورد یکی را و با نعل کن استخاره بقلب از حضرت امام رضا منقولست که
 تعلیم علی استیخا ط فرموده در باب استخاره و بیرون نیاورد و شش مرتبه و سفر و بیرون نیاورد و فرمود
 که در رکعت نماز بکن و صد مرتبه استیخا بگو و نظر کن و پس که در دل توجه می افتد از رفته رفته و

و کج

و کج

و کج

در خنک‌الاجزاء و الحواس

و اتعلم متعلق است بلب القریبین که او میز از خیر و شر و تقع و غیره از آگاه میگرداند بجهت بره و استقامت
 هرگاه بقال بد و خوب خود قرار دهد و آنکه در واقع جستن اجزاء این نظام است و در با اعضا
 شعور زیاد و او را آگاه میگرداند بلکه این مراتب لطافت میان هر که بجهت غنیمت باید پس غنیمت
 کرد و پیش از سر از غم خلاص شود میان فزون غایب از و بگذرد جانب خیر بدین شود جانب چپ
 فراخ شود میان و ابرو خرمی بپرسد گوشه راست خرمی بیند گوشه چپ غایب رسد بنا که چشم راست
 از او سخن نقل کنند بنا که چشم چپ تا بر او رسد پشت چشم راست غنا که گوشه چشم چپ او
 ظرافت کنند در چشم راست شادی بیند در چشم چپ خرمی او برسد ابرو راست خرمی و برکیند
 ابروی چپ شادی زیاد شود جمله چشم راست خرمی بیند و صحت باید جمله چشم چپ بوی مزاج کنند
 سر نیز بگردد جمله پیشانی عرت یا بدست فقهه راست پیش بوی نکبت و سد شقیه چپ جمله
 بیضی مال وافر باید چپ بیضی قمری داده شود جانب راستی از کار و عزول شوی طایفه چپ بر طرفت او که
 تا او روی راست کار بد کند تا او در چپ مال و حره نماید خند راست بر او و صحت باید خد چپ پار
 اندک نباید زنج راست بناری سلیم باید زنج چپ در سر کشد گوش راست سخن از وی نقل کند و گوش
 چپ فایده بوی برسد و بر او است و بگر نفع بوی برسد و بهشت او در جمله دهان با دو سینه مرورت کند
 جمله زبان از بنارها بمن کرد لایله قول بفعل او در لب بر زفته بر پیش وی باید گوشه لب راست
 کند گوشه چپ از او سخن نقل کنند جمله رنج از مال باید حلقوم راست از بر او نفع اید حلقوم
 خرمی بیند جمله کردن شرف و غنیمت باید در گوش راست رفعت باید در گوش چپ در گذارد از وی
 راست خرمی بیند بازوی چپ شادی بیند در قول است عمل خرمی کند در قول چپ خرمی بیند باعد
 راست شادی بیند ساچمه فرخ روزی کرد کف راست خصوصیت کند کف چپ معیشت باید انک
 بر لب چپ بیرونی رسد شهادت راست سخن از او نقل کنند شهادت چپ خبر از افاش کند انکث سبانه
 راست در خصوصیت فدا انکث میان چپ بدوش من ظفر باید انکث چهارم راست روزی بپرسد
 انکث چهارم چپ ~~انکث~~ انکث کوچک راست سخن از او نقل کنند انکث کوچک چپ مال بدست
 او در جمله دست راست غنیمت باید جمله دست چپ توان کرد در کف است خلعت باید کف چپ بر او
 بنام گاه دست راست خلعت باید کف چپ بر او رسد بنام گاه دست راست خلعت باید کف چپ بر او رسد
 دست چپ شمش باید رسد و دست در کنار کپول سخن رسد گوشه راست نقل و تحویل کند چپ او چپ
 دو دست باید کف چپ غم رسد ش جانب راست کار بنکر کند جانب پیش چپ رفت باید از حلاکت

مَنَاقِبُ الْأَهْلِ

کوی باشد بنا گذارد بر پنج و هم زندا پناه و ترا و تشهد گفته سلام و همدو احتیاط کند بگرگانه نشانی
 نادر و گشت نشسته و اگر بعد از سجده باشد بنا گذارد بر چهار و تشهد گفته سلام و همدو و سجده
 بکند **شکست** نیاورد و چهار در صورت اول باطلست و صحیح بعد از سجده بنا بر چهار گذارد و بر هم
 زندا پناه و ترا و تشهد گفته سلام و همدو بگرگانه نشانی نادر و گشت نشسته بکند و اگر بعد از
 سجده است بنا گذارد بر چهار و دو سجده بکند **شکست** میان دو سه و چهار پنج و هر سه صورت باطلست
 الا بعد از سجده بنا گذارد و تشهد گفته سلام و همدو احتیاط کند بدو و گشت نشانی نادر و دو و گشت نشانی
 و دو سجده بکند **شکست** شش و شش و هر سه صورت نمازش باطلست الا بعد از سجده بنا بر چهار گذارد
 سلام بدهد و دو سجده بکند بدانکه شکست در نمازها چهارگانه پیش از سجده و از هر دو رکعت و اگر
 و در نماز جمع و شام مطلق باطلست با پناه و ترا و تشهد گفته سلام و همدو احتیاط کند و صلوات الله علیه
 والد الظاهرین بلکه تشهد مختصر بخواند بسلام بدهد بعد از دو سجده **فصل در بیان**
مناقب از شهر و اثناعشر بر روی آنچه مذکور میشود در باب معتبر و در شانست که ماه جمادی
زاد و قریب بجهنم پاره است خود باید بدو شاعران بر روی برزگان و علماء و صلوات الله علیهم
و روی اهل و عیان خود ما شوق آن نگزیند و اب روان مانی و قیامک و زاینده و پیشینه
در بخت روی طفل با اهل ماه محرم در باب فیه و ماه صفر در روی کوه که تا کف دست خود
رسد و اول عذاب پناه بر روی الاخر و در بخت آن چهار سال اول ماه نکر و چهار سال
در آسمان زمین نکر و در روی پناه بر هر گاه محرم در حلال شود در آنش او رخنه بیند با روی
سرخ و شش پاره پناه و ابعده هفت پند و بر خود مبارک نکر داند و پناه داشوم داند و حله
کند از مردان و زنان فاحشه و مطلق و پناه عیش و عشق و تماشا و خند بر طرف کند و ضیافت بر
صفر در روی نو شود در صیاح و زنان و جوانان و عفت و عفت و عفت و جوانان نکر و حد و کند از روی
سابع ضایع بکساف بر سابع الاول هر گاه در جزا نر شود در روی عالم و زاهد نکر و پناه و اب
روان پناه و جوانان پناه و مثل روان بدو مرغان و حد و کند از روی و پناه و روان و کرات
بر سابع الاخر هر گاه در سرطان نر شود در آن و آن شما نکر و پناه و پناه و جوانان پناه و در عفت
یعنی حد و کند از روی شهر و چهار و چهار اول هر گاه در آن نر شود در آسمان نکر و پناه
در پناه پناه و راتش و پناه و پناه بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و حد و کند از روی پناه و کرات
الصلوة و جنب و پناه و پناه و پناه در سینه شود بر روی خضران یا کوه خوش و پناه

و در این کتاب

فی تریب اهل

نکرد با در سینه با در حق تعالی و قدر بخت کند و کند از دیدن چنینها شایع او بود و خاکستر و پند بپوش
 هرگاه **حجک** در میزان نه شود زایشه شایع نکند و سه نوبت تا نظر الکتاب بخواند و حد کند از دیدن
 بنحاشات و مکروهات و کسافات و سبک سببها **شعبا** مگر در دعوتی شود در روی مردم سخن و صالح
 و خوش گفتار و عیبها معین بپندارد و بزرگان و اهل صلاح نکند و حد کند از دیدن مردم بد نفس و سخن
 و اجلاف و شدخو و هرگاه **مغصا** در قوس نه شود در روی علماء و سادات و زودبسم و بلور
 ای نکند و حد کند از دیدن مردم ظالم و ملازم حکما و بیدان و موزنی و مشافق و شپز و بدگس و او
 هرگاه **مشو** در چنگنه شود در زمین نکند سه مرتبه بگوید **قَدْ لَمْ يَشْرَبْ لَمْ** و حد کند از دیدن
 زنان سلطه و فاحشه و قاجره و هرگاه **درمان** در بوی نه شود و در مسجد جامع و عمارت
 عالی نکند و سه مرتبه بپندارد و بر خود دم و حد کند از چشم بدگس و او هرگز که هرگاه **کا**
فحش در دعوتی شود در مضمین نکند با در علماء و اولاد و قهر و زور و بر جدم و بر او بد جوهر
 ای و حد کند از دیدن جراحیها **ضابط** بدانکه در هر ماهها از ماهها و زنده کانه باید که در روز
 شومان و عالمان و صالحان نکند و باید که در روی عقوبتی که در او جوار الله کند باشد و شکایت
 کلی داشته باشد بر بپندارد و فیروزه و دعا **حجینه** کاطه **حجینه** التاجد بپندارد و خواند و خواند
 هفت مرتبه در بدت ماه اما نشاز در چشم و چون ماهی بد بگردد و بقیله بپندارد و عا بخواند
 و بپندارد **مغصی** در روی صلاح مصغول نکند **صفر** در بپناه و مرفا و پند نکند
الاول در روی اهل قلم نکند **برسج** **الآخر** در روی سبزه و جواهر نکند
الاول در روی آشکاران **جمل** **الآخر** در روی بناده و زبان و جوانان
حجک در روی بزرگان **شعبان** **المعطر** در روی شایخ
مغصا در روی حقانان **مشو** **الاکبر** در روز توکان
در قعده در ادعیه و عقیقه **مغصا** در روی قرآن مجید بپندارد
حجینه در روزهای عید و استغفار تا روز قیامت بقاع عالم
 مجرات حضرت امام و ضایع بپندارد آنچه از بخت گذشته هر زاد و بپندارد طریح کند تا آنچه بخواند
 در جدول اول طلب کند و انگاه در جدول دیگر که نامها شریف معصومان را از آن نوشته همان نام
 را اقبالی جدول و صفحه دوم طلب کند بپندارد هرگز ماه و یکی بنام باید گذاشت و کشته نام
 بنامند **انعام** **عزم** **ماه** **الله** **بقر** **الصلوة**

غالب که بدواز خوردن دواها و گوشت و شراب و مانند آنها معتبران چون از اینها بپند و فرود
 بودن و سرخ در خواب بپند و فرود بپند که ^{ملائیکه} لغو اب از زیادت خونت ظاهر اصلی نذر و اول
 تعبیر نکند و دیگری که بعد بگردان صفر غالب شود از خوردن سپر و فلفل و پیاز و باقله و عدس و اینها
 اینها بخواب بپند مثل شمع مشعل و قندیل و اشک کرنگ و زرد و بنفشه زانند ^{اصلا} نذر و تعبیر
 نکند و دیگری که سودا غالب شود از خوردن چیزهای ترش و شور و گوشت شکار و بیره و کاه و اینها بدین
 در خوابها و مگانه نار بپند و چنانکه از جاف و اقاد جو معتبران بپند سیا و متعکرو متعجبانم
 اندک پس نذر که خواب از زیادت سودا ^{اصلا} نذر و چاکر و بلغم او نذر باشد از خوردن روغن فلفل
 و اینها بدین نذر بخوابها و خواها و اینها از این نوع مثل ترش و شیرین بپند معتبران چون بانگ کنند
 او را تا غم و اندوه و تفکر بپند او هم از زیادت بلغم آنها ^{اصلا} نذر اما کسانیکه ضاهمشند مثل شکر
 معشور و از خواب بپند یا باکیه خصوصاً در خیم خویش از خواب بپند یا عمل دارد مشبه در خواب
 بپند یا کیه ^{عنی} دارد و خواب بپند که در میان است سر یا بپند چون از خواب بپند که از ^{برون} خواب
 شده و برهنه ^{اصلا} نذر یا کیه بپند که در حمام است که باید بیدار شود و جابر و خواب پوشید
 بپند که عرف کرده است ^{اصلا} نذر از ادب نگاه داشتن حرمت معتبران در وقت سوال غیر خواب چو سائل نذر
 معتبران سلام کنند بنشیند و خداوند عزوجل را یاد کند بر سوخداصل و اینها بپند بر ائمه طاهرین رو
 گوید از خواب استعجاب و بیداریم الله الرحمن الرحیم گوید بجزان خواب خود را بجزان نذر نقصان معتبران کند اما
 باید است بگوید نذر نقصان ^{اصلا} نذر و در جگر است ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر
 نذر و با کفر نذر است بگو تا خواب نذر است ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر
 و نیز بخواب نذر است ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر
 یا کسبه است تا عالم است با جاهل یا منفی یا معسر یا مؤمن یا فاسق یا بپند که با از اینها بپند
 یا خواب نذر است ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر
 انشع خود چون بر هر حال مطلع شد این خواب و را تعبیر میکند چنانکه نذر است نذر نذر نذر
 بر گوش این سائل نکند بپند که ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر
 بر تعبیر نذر است یا بپند بپند بر طرف است ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر ^{اصلا} نذر
 اخلاص و معونین و اینه کرمی و اینه الرسول و شهد الله و قل اللهم ربنا انما انما بشرنا

در خواب و نذر
 و تعبیر آن
 و اینها

بخواند و استغفار کند بعد از آن یابد غایب خود را در عالم غیب با این دعا بخواند
 و لا فی السماء و هو التبع العلم الکلم انی اسئلك العفو و العافیة و المعافاة فی الدنیا
 و الآخرة اللهم انی توکلت علیک و تقالیک یجابک و اسئلت فی نفسی الیک تبارکت ربنا و تعالی
 انت الغنی و نحن الفقیر الیک استغفرک و اتوب الیک ربنا ما اولیک اللهم انی اسئلك
 ما الله ان ترینحی منی ریحاً یا صلیحاً غیر ضار و یرحم منی ریحاً یا صلیحاً و در جانب قبله کند چون
 خواب سیدار شود یزد تبارک تعالی را یاد کند که خواب نیکو دید باشد خدا یسار و اشکر کند و صدق
 و اگر بدید است با وضو و دستها را بشوید و معبر شود یا او را برود خود طلبید از خود جو سو ال کند یا
 و نقصان نام معبر خود تعبیر کند بداند که چندان از تعبیر جوانان میشود از حد و اخبار و ضمن شصت باب
 بیان میشود امید هست هرگز ازین سال المستغنی شود مؤلف و کاتب بطلب معترف و دیگر با و نشان
 فرماید حضرت با هم مذکوره اینست یا ای در بیان فصل سال غیر باب اول در بیان از آن خواب
 که چند نوع است یا ای در بیان در خواب دیدن فرشتگان و کرب و بنای و اولاد و قربت بهشت و دفع
 و عرش و کسب و غیره با هم آمده در بیان دیدن آسمان و افتاد و ستارگان بجز در بیان دیدن آسمان و ستارگان
 و حوضها باب در بیان دیدن و شنای شمع و چراغ با هم آمده در بیان دیدن آسمان و ستارگان و حوضها و غیره
 با هم آمده در بیان دیدن مشک و عنبر و کافور و عطرها با هم آمده در بیان دیدن آسمان و ستارگان و حوضها و غیره
 در بیان دیدن غل و وضو و تمهید و روشن شدن با این آیه در بیان سر تراشیدن و ناخن و سبیل
 گرفتن با این آیه در بیان دیدن قتل و کلید و تخت و کوسه و غیره با این آیه در بیان دیدن دیکان و دیوان
 و غیره با این آیه در بیان دیدن زمان برهنه و سیاه و حشر الارض با این آیه در بیان دیدن دزدان و جانیان
 و سر تراشیدن با این آیه در بیان دیدن زار و سپیدی و دیدن و زردی و با این آیه در بیان دیدن بول و غایب و
 شدن و غیره با این آیه در بیان دیدن بلغم و سینه و رخت و مرغزار و غیره با این آیه در بیان دیدن جواهرات و زینت
 و درم و دینار با این آیه در بیان کفش و چک و عمامه و جوراب و غیره با این آیه در بیان دیدن تلخ و حلقه
 و گوشواره و انگشتر و غیره با این آیه در بیان دیدن جمله و رنگهای او جامه شستن با این آیه در بیان
 غل و نخبر و چو و نازیان و سوزن با این آیه در بیان تزویج و نکاح و کار گرفتن و بوسه گرفتن
 با این آیه در بیان سلاح و اسب و کاز و خنجر و شمشیر با این آیه در بیان دیدن این سلطان و سوار
 و غیره با این آیه در بیان دیدن امراض مختلفه و شکستگی و آیه آمدن بکسب طوطی و شادمانی و آیه آمدن

فهرست ابواب
این کتاب
نقضیست

در بیان

در بیان دیدن این شهرت
بلغمها و غیره با این آیه در بیان
نقاب خوردن و شیرینها و غیره

در خواب بیدار آنال رحمت و شادمانی باشد اگر کسی پیغمبر از خواب بیدار شود و چه رحمت و
 عزت و شرف و دولت و ظفر و سفادت و دیانت و قوت و ولایت پیدا کرد که رسول خدا در خواب
 بیدار گشت و در جهان عزیز گردد و کاری میکند که مشو بهشت میگردد و لیکن بجز مبتلا کردن و لیکن
 بسبب آن مراد خود را در یاد از جانب خدا در آن خانه و محل و در آن شهر که او را در خواب بیدار بولایت و ولایت
 بلد با صلاح بداند و مؤمن و پارسا گردند آنچه خدا بخواهد و بجا آورد از شریعت و احکام اگر کسی خواب بود شادمان
 اگر بعد از بیدار شدن او را در پیش باشد و آنرا کرد و اگر در دل مطلبی و مراد می دارد بزرگ بمطلب رسید
 و اگر عزیز باشد بخانه رود و اگر فرزند است فرزند او را میبندد و اگر بیمار است شفا یابد و اگر کار باشد مسلماً
 شود و اگر قاصد باشد تو بهش قبول شود و اگر سلطان بیدار بولایت او معز و مزایه شود و اگر که هر بیدار بیدار
 و مردم بولایت از کما همان توبه کنند و پشیمان شوند و اگر بخود با الله با صلاح نیاید بلا برایشان نازل شود
 قوله تعالى و ما ارسلنا من قبلك الا نبیاً و قد نزلنا الوحي على رسوله انزلنا
 بیدار خواب با الله در آنجا شاد میشود و او را از آن که در سر سده توبه کند و صدق بایدهد تا چشم خدا مستور
 زیرا که هر یک از رسول خدا و پیغمبران و فرشتگان از خواب بیدار است باشد که شیاطین نبوت
 انهم قاولوا و اوصیاء و فرشتگان ممتثل نتوانند شد و اگر کسی آدم را در خواب بیدار آنال فرمود است که
 انمخضرت را در خواب دید تعبیرش است که آنکس محترم و بزرگ قوم گردد و قوله تعالى اني جاعل في ذی القعدة
 خلیفة انکر کسی مایل را در خواب بیدار مؤمن و مقدس با و روح کرد اما ستمگش و مصیبت زد میکند
 قوله تعالى و انزلنا علیهم نبیاً انزلنا آدم بالحق انکر کسی شیطان در خواب بیدار حقا او را علم و زهد و حکمت و فرزندان بسیار
 و عمر را زود بر خود دانی کرامت فرماید اگر کسی نوح را در خواب بیدار شد را نبی و شاد گردد و لیکن بر هیچ
 قوله تعالى ان کان عبدا شکورا انکر کسی بر کشته نشیند دلیل بر نفع است اگر کسی ادریس را در خواب بیدار
 و بر بیدار اگر کسی ابرهیم را در خواب بیدار رضا حاجت یابد و بر کار مخلص را عجب کرد و حج کند قوله تعالى و انزلنا
 الناس بالحق انکر کسی اسمعیل را بخواهد صلح چیز باشد شاید مجد بسازد و اگر کسی اسحق را در خواب
 در بیم هلاکت افتد از او خلاص شود اگر کسی هود را در خواب بیدار شد شمن قوی بر مصلحت آورد پس بر
 ظفر یابد از ایشان بر هد قوله تعالى انزلنا علی یوسف انکر کسی صالح را در خواب بیدار شد فرشته افتد و در خوا
 ظفر یابد و دشمن را هلاک کند اگر کسی یعقوب را در خواب بیدار شد خدا بفرزند بسیار با و کرامت فرماید قوله
 تعالى و ابضت عیناء من لوزن هو کظیم انکر کسی یوسف را در خواب بیدار شد خدا بفرزند بسیار با و کرامت فرماید

اگر خواب
 بیدار شود

اگر کسی
 در خواب
 بیدار شود
 و در آنجا
 شادمان
 گردد
 و اگر
 در آنجا
 شادمان
 گردد
 و اگر
 در آنجا
 شادمان
 گردد

اگر کسی
 در خواب
 بیدار شود

نیازد عامل سلطان جابر شود و آن وقت بیاید و بگوید که از غوغای بیرون آمدن غمها خلاص شود
 اگر غل و فلاطد خواب ببیند عقوبت بود اگر ببیند که زبان او گرفت غاصی که کار است قوله تعالی انما صیبه
 کاذبه خاطئه اگر کسی صراط را در خواب ببیند کار ضعیف بود یا راسته و خطر و فرج اگر ببیند که راه را
 بود قوله تعالی و یهدیک صراطا مستقیما اگر ببیند از صراط گذرند بلاها ایمن کرد اگر ببیند بدو رخ
 افتاد اندو غم مال و عیال بر بند سلطان جابر افتد یا اندو معصیت بد گفتن و بکارهای بزنه قبل
 کرد اگر کسی میز آنرا در خواب ببیند قاضی شهر بود عالم متوسط و راستین کرد اگر ترازوی راست ببیند
 قاضی شهر راستی کند و در میان عالم مشهور کرد و شاید علم نافع آموزد و سلطان اولایت عادل شود
 اگر ببیند ترانویله بچاد بگرگت شده قاضی نشه بچاد بگرگت کند قوله تعالی و نضع الموانین فی القیظ
 لیوم القیمه اگر کسی حساب براد و خواب ببیند که با وی حساب کند یا خوانند که حساب بکند و داد و در
 فرج افتد اگر کسی قیامت را در خواب ببیند خلد و ندخواب کارها بالا بگیرد و مراد هایش در زندگانی براید که
 عذیب باشد و دن بگرد و با نیکان صحبت بداد و بطلب خود برسد با بچهارم در دیدن آسمان
 واقاب و مله و ستارگان و ابر و در عروق و باران و بار و برف و ذال که اگر کسی آسمان را در خواب ببیند
 که بر آسمان برفت یا آسمان دید بزرگی میرسد و در کوه فرخ کرد قوله تعالی و دفنناه مکانا علیا
 اگر دید که بر آسمان شد و بر نکت لیل مرگ بود اگر ببیند آسمان افتاد و خله تسبیح کند کان کرد و مرتبه
 نیت یابد اگر کسی لوح محفوظ در خواب ببیند سخن و در کرد و ناو عالم شود و بکارها و علوم یابد
 اگر کسی افتاب را در خواب ببیند بزد و جبر تعبیر کرد اندو سلطان ظالم و در تیس معدن کاروشن بکه
 زن و شوی اگر ببیند که با افتاب سجده کرد اگر سزاوار مملکت بود بیاید اگر زوی فرزندان دارد
 فرزندش شود اگر ببیند که افتاب را با غوش گرفت یا در کار او افتاد چنین باشد که مرتبه اش زیاد کرد
 اگر ببیند که دروشنایی می یافت که می و بکسی زبان نداشت دلیل کند که پادشاه انتم هر عادل
 و رعیت پرورد کرد و مردمان بر او گذران کنند و ببینند این خواب را نصیبی باشد اگر ببیند که افتاب
 نافت و گرم است بر دمان خرد رسد و برنج افتند و پادشاه بر رعیت ظلم کند اگر کسی نامراد خواب
 ببیند بر شانه زده و جرات زیر خلیفه ندیم مرد شریف غلام و کنیز و کار باطل و عالم مفسد و
 سلطان جابر و پدرو مادر و شوهر و پسر و دختر و دولت و عزت اگر کسی ببیند که ماه او را بچهارم
 در کار یا در خانه او افتاد اگر آنکه لایق بهتر بود محتر کرد اگر غریبت بوطن رسد اگر غریبت

تمام
 قیامت
 بیکجا
 نیک
 بیکجا
 قیامت
 با بچهارم
 نیک
 مع
 نیک
 نیک
 نیک

